

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

**KVĚTEN
2011**

zdarma

**PO FOTBALU
RELAX**

TOMÁŠ

KLINKA

EXKLUZIVNÍ NOVINKA

SERIÁL O HISTORII PRAŽSKÉ KOPANÉ

ROZHOVOR

TOMÁŠ KLÍNKA

STR. 2-5

ZAJÍMAVOST

ZLÝ MUŽ Z VLTAVÍNU B

STR. 6-7

PROFESE

ŠIKULA DOMINIK JÁNOŠ

STR. 16-17

EDITORIAL

Vážení čtenáři a příznivci fotbalu,

Pražský fotbalový speciál se už stal tradiční součástí pražského fotbalu a my vám přinášíme jeho květnové číslo. Snad se při jeho čtení alespoň trochu odreagujete před jarním fotbalovým finišem.

Pražský fotbal se během jara ocitl v centru dění, a to kvůli kauze Slavie, kterou zmítá nejen ekonomická krize. Každý z nás, kdo je fotbalovým fanouškem, určitě Slavii přeje, aby se z problémů dostala, protože neoddiskutovatelně patří na fotbalovou mapu České republiky. Situaci bedlivě sleduji i s ohledem na celý pražský fotbal. Případné výstupy, které by se týkaly pražských klubů, vám budeme průběžně sdělovat. Předně však doufám, že se celá situace vyřeší a český fotbal tak nepříjde o jeden ze základních kamenů své historie.

Aktuální novinky z PFS jsou v pozitivním duchu. Pro pražské kluby zajišťujeme nejen servisní činnost, jak to bylo zvykem v minulosti, ale také finanční prostředky či jiné výhody. Aktuálně jsme do rodiny Pražského fotbalového svazu přivedli nového partnera – cestovní kancelář Alexandria. Uvnitř čísla naleznete další podrobnosti, jak využít slev této velké cestovní kanceláře a ještě přispět na svůj oblíbený pražský klub. CK Alexandria je dalším partnerem, který posiluje naše řady a rozhodně není posledním. Mimo to se v rubrice „historie“ budeme od tohoto čísla věnovat dávnému vzniku a pozdějšímu fungování fotbalové župy a posléze svazu.

Přeji vám mnoho štěstí do druhé poloviny jarních bojů a příjemné počtení u zajímavých článků v Pražském fotbalovém speciálu.

Ing. Dušan Svoboda
Předseda PFS

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

Pražská teplárenská a.s., Partyzánská 1/7, Praha 7 / www.ptas.cz

Pražský fotbalový speciál

Ročník II – květen. Vydává: Pražský fotbalový svaz (PFS), Pod Děkanou 82, 140 21 Praha 4. Kontakt: 261 215 368, 261 210 760, PFSpecial@seznam.cz.
Redakce – odpovědný redaktor: Lukáš Vrkoč. Spolupracovníci: Petr Veselý (marketing – tel.: 733 141 394), Radim Trusina (texty), Ondřej Hanuš (foto), Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Jiří Formánek, Karel Horčík. Grafická úprava, tisk: PRESCO GROUP, a.s., Máchova 21, 120 00 Praha 2. Náklad: 5000 ks.

Foto na obálce: Miroslav Rendl

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

V LIZE JSEM MOHL NECHAT VĚTŠÍ STOPU

FOTBALISTA TOMÁŠ KLÍNKA UKONČIL PROFESIONÁLNÍ KARIÉRU A HRAJE DIVIZI V ADMIŘE

Ještě před rokem plánoval, že by se chtěl fotbalem živit další tři roky. Tohle přání TOMÁŠI KLÍNKOVI nevyšlo: vydržel necelý rok. Když ukončil angažmá v druholigovém Kladně, vypadalo to, že s fotbalem definitivně skončil. Ale náhoda ho přivedla do divizní Admiry, kde si ještě známý rychlík prodlužuje kariéru. „Dlouho jsem netrénoval, takže jsem trochu zpomalil,“ směje se 34letý Klínka, který si na Chodově otevřel wellness studio Soul Spa, které provozuje s přítelkyní dalšího exligisty Adama Petrouše.

Jak jste se dostal do Admiry? Prý to byla velká náhoda, je to pravda?

Trenér Jeřábek zná Ládu Tomana, což je můj kamarád. Potkali se někde na fotbale a přišla řeč na mě. Já už neměl chuť nikde pokračovat, po ana-bázi na Kladně jsem de facto skončil. Ale trenér Jeřábek mi v pátek zavolal a ve středu jsem už byl na tréninku. A nelituju, zatím je to velice příjemná spolupráce.

Nebýt Admiry, tak už byste nikde nehrál?

Asi ne. Věnoval jsem se práci

Ohlédnutí za kariérou? Problém byl jen na Žižkově.

na našem wellness studiu, je toho dost. Kamarádi mě v zimě přemlouvali do Dobrovic, tam jsem byl v březnu třikrát na tréninku, ale to nešlo.

Proč?

Trénovali čtyřikrát týdně, jeden trénink by mi s dojížděním zabral skoro pět hodin. To si nemůžu dovolit. Na Admiru to mám dvacet minut, bydím v Hrdlořežích s přítelkyní, baráček mám ve Zdibech, všude je to kousek. Z tréninku jsem hned doma, přesouvání není tak složité. Firma je v rozjezdu, člověk tady musí trávit hodně času.

Proč jste vůbec skončil na Kladně?

Byly tam finanční problémy, pokračuje to i dnes. Město tam nejde sportu moc na ruku a firmy z tohoto regionu nejsou ekonomicky tak pevné. Dohodli jsme se na ukončení spolupráce. Půl roku jsem nebral výplatu, bylo to složité. Člověk má nějaké své závazky, pak se to musí složitě řešit. Dál už to bylo neúnosné.

Měl jste pak nějaké nabídky z profesionálního fotbalu?

Bylo mi 33 let, nic jsem neregistroval, nic jsem nesháněl. Kdybych se nedostal na Admiru, skončil bych.

Není vám líto, že jste s profesionálním fotbalem skončil trochu v zapomnění, bez fanfár?

Já to neřešil. Bral jsem to jako logický krok, připravoval jsem se na něj už rok. Wellness bylo v chodu. Možná jsem mohl odejít s větší pompou, ale není to nic, co bych prožíval. Já si užil v kariéře hezké chvíle, super tři roky v německém Aue, návrat do Kladna, kde se nám povedla dobrá sezona, když tam ještě hrál Pavel Drsek. Pak začaly problémy, přišel sestup do druhé ligy a už se to nezlepšilo.

Chybí vám velký fotbal?

Asi bych lhal, kdybych tvrdil, že mi ani trochu nechybí. Ale mám co dělat, nenudím se. Náš projekt je v běhu, vyžaduje spoustu péče. Není to ve fázi, že bych přišel na pět hodin a všechno jelo, jak má a já jen vyměnil někde žárovku. Stesk po sportu mi vyplní tohle vyřizování a běhání.

Foto: Miroslav Rendl

Máte wellness studio. O tom jste uvažoval už v průběhu kariéry?

Přesně tak, chtěl jsem dělat něco, čemu aspoň trochu rozumím. Za ty roky jsem něco okoukal od masérů, hodně jsem o věcech přemýšlel a vyhrálo tohle. Snad je to dobrá volba. Koncem května bychom se měli dostat do černých čísel, po necelém roce je to prý známka toho, že to jde dobře. Otevírali jsme v září minulého roku v době hluboké krize a tohle je služba, kterou si každý může odepřít. Je složitě oslovovat nové a nové lidi.

A na co byste je k sobě nalákal?

Fungujeme na soukromější bázi. U nás si můžete objednat saunu třeba jen pro sebe. Stěžejní věci jsou veškeré masáže kromě thajských. Původně

Ve wellness centru sází Klínka na kvalitu za nižší cenu.

budu rád. Že bych někam chodil a nabízel se, to ne.

„Na Kladně jsem půl roku nebral výplatu. Proto jsem skončil.“

jsme o nich uvažovali taky, ale jsou s tím problémy, je to risk. Od července tady budeme mít i kadeřnictví, pak bude výčet služeb kompletní.

Mluvíte o tom, že je složité oslovovat nové lidi. Cílíte do řad vašich známých fotbalistů?

To vůbec. Sportovci mají dost masérů ve svých klubech.

Ale mají manželky a přítelkyně.

To je pravda, ale ani tam necílíme. Snažíme se dělat kvalitní služby za nižší ceny, což držíme. Cenami jsme hodně nízkou. Cílíme na klientelu kolem nás a firmy. Z fotbalistů sem chodí Tomáš Pechart s přítelkyní.

Když to někomu řekne a doporučí, je lepší být hráč než tomu velet. Hráči a zaměstnanci řeší méně věcí.

Je těžší být ligovým fotbalistou nebo majitelem takového podniku?

Člověk má jako majitel určité povinnosti, které za něj nikdo nevyřeší. Máme závazky vůči zaměstnancům, musí být splacený nájem, elektřina. Nikoho nezajímá, jestli byl špatný týden nebo měsíc. Obecně je podle mě těžší zaměstnávat než být zaměstnaný. V profesionálním sportu platí to samé: je lepší být hráč než tomu velet. Hráči a zaměstnanci řeší méně věcí.

Vy jste teď jako hráč v Admiře. Troufal byste si i výš než na divizi?

Od listopadu jsem hodně málo trénoval, snad se ke konci divize stihnou dostat do formy. Výpadek byl asi tří-

měsíční, tělo si zvyká. Cítím se těžký a v mých letech už je obtížné shazovat. Byl to pro mě bez tréninku velký skok, ale užívám si to. Jsem v mladém kolektivu a člověk tak zůstává sám mladý. Nestárnete. Myšlenkově určitě ne, i tělesně je to lepší, když se udržujete v nějakém běhu.

Vždycky jste působil hodně mla-

„Mladí dnes nemají ke starším takovou úctu jako dřív.“

distvě, ale teď už patříte k nejstarším v týmu, ne?

No, starší je jen David Jehlička, pak už jsem já.

Cítíte proto od mladších spoluhráčů větší úctu?

Všechno se vyvíjí. Když jsem byl mladší, smál jsem se, když mi někdo říkal: vy mladí jste takoví a my jsme byli takoví... Teď už chápu, proč to říkali. Dnes už je úcta ke starším jin-

de. Prosazuje se mladí. Když jsem byl ve Slavii, zažil jsem tam hráče jako Pěnička, Lerch, Poborský a další. Vždycky jsem k nim měl obrovskou úctu, nedovolil jsem si nic říct, spíš jsem jim naslouchal. A dnes? Mladí na vás můžou křičet a vy jim ani nemůžete nic říct. Jedním trenérem mi bylo sděleno, že stárí není zásluha.

Co vy na to?

Mladí je zásluha? Já mám aspoň zkušenosti, měl bych mít šanci něco říct. To mi přišlo zvláštní. Starší hráči nemůžou mluvit a mladší můžou říkat, co chtějí. Já se nikdy nechoval k mladým špatně.

Jak to v tomhle směru funguje na Admiře? Taky na mladé nemůžete křiknout?

Tady je to v pohodě. Občas se musím smát problémům, které kluci řeší. V amatérském fotbale je to jiné. Hrajeme to pro potěšení, když nepočítám těch pár korun, které si vyděláme na přilepsenou. Všechno je o dost volnější. Když máme trénink od šesti

a slezeme se o čtvrt hodiny později, nic se neděje. Je to uvolněné, nikdo si na nic nehraje, a to mi vyhovuje.

Zažil jste v kariéře nějakého „mazáka“, který vám hodně nakládal?

No jasně, Jirka Lerchů, ten do mě řezal jako hluchý do vrat, i Mart'a Pěnička uměl zajet. Já měl oteklé obě nohy a Franta Cipro se tomu jen smál: „Kdo ti to udělal, zase Maso (Lerch), vid’?“ To by se dneska už nestalo. ▶

INZERCE

STAVEBNÍ, PROJEKČNÍ, INŽENÝRSKÁ, KONZULTAČNÍ A OBCHODNÍ ČINNOST

Ing. Jiří Huptych
sídlo firmy: Na Vrších 7, 100 00 Praha 10
tel.: 605 254 580, 605 530 319
kanceláře Úžická 33, 250 70 Odolena Voda
sklady: tel./fax: 284 814 203
e-mail: info@jih-sportovnistavby.cz
jih-huptych@seznam.cz

Asociace fotografů fotbalových tisků a novinářů při ESTOce

Hřiště SK SLAVIA Praha nový umělý trávník
www.jih-sportovnistavby.cz

Dodává umělé trávníky III. generace VÝROBCE HOLANDESKÁ FIRMA

Referenční akce:
SK Slavia Praha
FC Rychnov nad Kněžnou
SC Xaverov Horní Počernice
Zenit Čáslav

Jiskra Harachov
Sokol Řepy
FC Říčany
SKP Praha 10
FC Kačerov

Slavoj Podolí
Junior Praha
SK Prosek
FC Mělník

Kopačky už pověsil na hřebík, těšil se na relax, ale úplnou náhodou kope divizi.

Léta jste hrál ligu, asi se od vás hodně očekává, ne? Cítíte větší zodpovědnost vůči klubu?

Chci hrát tak, abych pomohl a lidi se na mě nekoukali, že jsem na hřišti jen namalovaný. Zodpovědnost neřeším, důležitý je pocit, že fotbalu dáváte v rámci možností maximum.

Mluvil jste o tréninkovém výpadku. Je to opravdu tak cítit? Nemohl byste hrát tuhle soutěž s přehledem

„Jirka Lerch do mě ve Slavii řezal jako hluchý do vrat.“

i s menším tréninkovým úsilím?

Na téhle úrovni už trénovat musíte. I. A třídu bych asi hrát mohl, ale divize už je o něčem jiném. Je to atletický fotbal, mnohdy bez myšlenky. Dřív byla divize fotbalově kvalitnější, hráli ji starší hráči, uměli si to dát. Teď už se divize stylem fotbalu podobá lize. Je to taky strašně hektické, nakopávají se míče. Jediné kluby, které u nás hrají fotbal, jsou Plzeň, Jablonec a Bolešlav. Jinak je to trochu na náhodu. Zdá se mi, že úplně vymizeli klasičtí střední záložníci, kteří by tomu dávali myšlenku. Fotbal je atletický, strojový, není tolik kreativní. Mladí kluci toho hodně nalítají, ale také toho dost kazí.

A jak je to na Admíře?

Snažíme se hrát kombinační fotbal, ale někdy taky kazíme. Důležité je, jestli mají hráči stejnou myšlenku. Když desetkrát z deseti pokusů trefíte břevno, je to krásná věc, takový fotbalista má výbornou kopací techniku,

ale pokud ten samý hráč není sladný s ostatními, pokud dva hráči nemyslí stejně, nemůžou nikdy nic zrealizovat. Jde o fotbalové myšlení, což je také spojené se zájmy těch mladých.

Jak to myslíte?

Oni dnes hrají hlavně playstation... To za mých mladých let, ať to zní divně, člověk chtěl vidět každý fotbal. I tak jsme se učili. Dřív se sportem daly vydělat slušné peníze, byla to možnost,

jak se dostat z totality ven. Jenže to padlo, dnes peníze vyděláte i jinak. Jsou bohatší rodiny, děti jsou hýčkané, nemají takovou úctu k trenérům a autoritám obecně. Nikam je to nežene.

Cítíte úctu vůči své osobě?

Nijak to nepocituji. Já jsem navíc nekonfliktní typ, na hřišti jsem bezproblémový. Nenechám se okopávat jako hruška, ale ještě jsem se nesetkal se špatnou reakcí. Jsem už starý kozel, jdu si zahrát, zažil jsem toho hodně, nechci si fotbal kazit vnějšími vlivy.

Chodí za vámi mladší pro radu?

Občas se na něco zeptají. Jde o to, čeho chtějí ti kluci dosáhnout. Třeba nedávno jsme hráli proti Teplicím B, kde hraje Dušan Tesařík. Ten může na hráče v béčku působit víc. Tady možná kluci berou, že jsem hrál někde výš, ale sejdem se na tréninku po práci a jdeme si zahrát fotbal. Účast na tréninku taky není stoprocentní.

Je pro vás těžké prosadit se v divizi? Obránci by měli být pomalejší a neohrabanější. Je to tak?

Jsou pomalejší a neohrabanější, ale já jsem momentálně na stejné úrovni (směje se). Za Kladno jsem byl párkrát za béčko a to tam rozdíl byl. Když jde člověk jako profesionál z plného tréninku do divize, je to jednoznačně znát.

V roce 1996 jste byl ve Slavii členem týmu, který vyhrál titul a došel až do semifinále Poháru UEFA. Vzpomenete si na to občas?

To možná ještě přijde, já jsem spíš člověk, který se moc neřádí zpátky. Sice jsem byl v kádru, ale moc jsem toho neodehrál, seděl jsem na lavičce. Ani si ty úspěchy moc nepočítám, to se ani počítat nedá. Když si ale otevřete ročenku, bude tam moje jméno. No tak jo, byl jsem u toho (směje se).

Ač jste toho tenkrát jako mladík moc nenahrál, dá se tohle období brát jako váš největší fotbalový zážitek v kariéře?

Asi jo, ten zážitek byl komplexní. Když jsme hráli s Bordeaux, byl plný Strahov, člověk tenkrát poprvé viděl

Zidaneho v akci. Už tenkrát Tomáš Hunal říkal, že nikdy neviděl lepšího fotbalistu.

Jste v kontaktu s hráči z tehdejší Slavie?

Občas se potkáme na nějakých turnajích, Jirku Štajnera a Vládu Šmíceru takhle občas někde vidím. Jinak jsem v kontaktu spíš s Pavlem Drskem, s Tomášem Pekhartem. Sleduju kluky, kteří hrají na podobné úrovni jako já. Tomáš Hunal v Táboře, Radim Holub v Chrudimi. Martin Pěnička trénuje Český Dub, který máme ve skupině,

v jejich daňovém systému. Jirka Němec tam byl léta, já jenom tři, ale protože jsme v Evropské unii, měl bych mít nárok na nějakou poměrnou část důchodu taky. Už jsem si to zjišťoval. Až mi bude sedmdesát, tak by mi tady mohlo nějaké euro přistát. Ale to je ještě hodně daleko.

Jak jste vůbec spokojený se svou fotbalovou kariérou?

Mohl jsem v lize nechat větší stopu. Měl jsem v kariéře rozhodnutí, které bych rád vzal zpátky nebo je udělal jinak. Zabrzdil mě přestup do Žižkova,

„Divize se už stylem fotbalu podobá lize.“

v Brozanech je zase Jirka Němec, kterého znám z Kladna, kde dělal asistenta. Na toho se těším. Je to jedna z osobností, která je absolutně normální a přirozená. Dokázal toho strašně moc, ale na nikoho se nepovyšuje. To samé Vláda Šmícer. To jiní toho dokázali méně a cítí se jako hvězdy.

Pohecujete Jiřího Němce před vzájemným zápasem?

(směje se) To víte, že jo. Otázka je, jestli se Jirka Němec vůbec pohecovat dá. Je pořád v pohodě. Nedávno jsme se bavili, dělal si srandu, že to tady snad zabalí a půjde do Německa do důchodu.

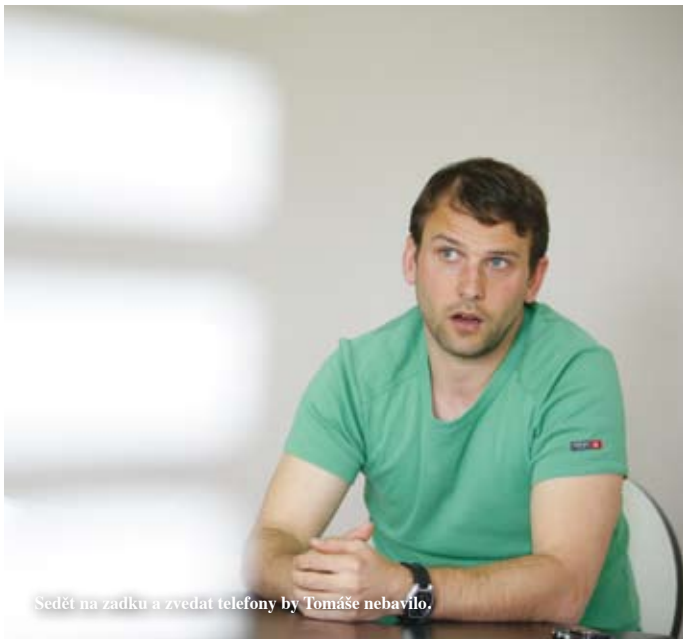
To vy byste mohl taky, ne?

Kdo hrál v Německu, je zanesený

kam jsem šel za trenérem Hřebíkem a manažerem Horníkem. Oba odešli a já měl jako mládežnický reprezentant vyšší smlouvu. Tři a půl roku na mě nové vedení tlačilo, abych peníze vrátil, tam byl problém. Pak tam byly hezké štace, ale nejhezčí to bylo v německém Aue. Když jsem tam nedávno byl, přivítali mě fantasticky, to byla nejkrásnější část mé kariéry.

Jak vidíte svou fotbalovou budoucnost?

Na Admíře jsme domluvení do léta. Pokud vydrží zdraví, dokážu si představit, že budu hrát ještě několik let. Od malička sportuju. Bylo by pro mě asi těžké zůstat někde sedět na zadku a jen zvedat telefony. **Radim Trusina**

Sedět na zadku a zvedat telefony by Tomáše nebavilo.

KDO JE TOMÁŠ KLÍNKA

Narodil se 24. dubna 1977. Platil za talent českého fotbalu, působil v mládežnických reprezentacích. V lize odehrál 148 zápasů a dal v nich 20 gólů. S fotbalem začínal v Libuši, ještě jako žák se přesunul do Slavie, s níž začal v pozici náhradníka semifinále Poháru UEFA a mistrovský titul v roce 1996. Pak hrál v těchto klubech: Žižkov, České Budějovice, Bohemians, Kladno (3x), Drnovice, Zlín, Aue,

Tmava. Poté, co ukončil profesionální kariéru v druholigovém Kladně, nechtěl už dále hrát na žádné úrovni. Náhodou se ale dostal do kontaktu s trenérem Admiry Karlem Jeřábkem a v pražském divizním týmu se domluvil na působení do konce této sezony. V době uzávěrky měl v divizi bilanci 6 zápasů/2 góly. Na Chodově provozuje wellness studio Soul Spa (www.soulspa.cz).

INZERCE

AGENTURA FOTO SERVIS

- Celorepublikově profesionální **fotoslužby pro sportovní kluby a svazy**
- Unikátní nabídka služeb** a produktů od amatérských po plně profesionální sportovce
- Fotoreporty, reportáže, týmové fotografie, dokumentace besed, tiskových konferencí nebo posezonních plesů.** Grafické práce a úpravy pro web i tisk
- Znamení **ročenky** pro každý tým
- To vše za **bezkonkurenční ceny** v nejvyšší kvalitě
- Každý klub který využije našich služeb navíc dostane unikátní **slevovou poukázku na všechny naše ostatní služby pro všechny své členy s platností 1 rok!**

Foto: Miroslav Rendl

Tak je Lukáš Vajner (vpravo) zlým mužem, nebo ne?

V kabině béčka Vltavínu existují dva sazebníky pokut pro hříšníky, kteří si nechají dát zbytečnou kartu. Částky z papíru platí pro drtivou většinu týmu. Pokud je ovšem trestaný Vajner, vytáhne z peněženky dvojnásobnou částku. „Je to tak, pokutu mám zdvojnásobnou,“ usmívá se obránce. „Doted mě ta vyloučení stála přes tisíc korun.“

A nejen to. Kvůli předčasným odchodům ze hřiště stál Vajner v pěti zápasech. Po první červené dostal jednozápasový distanc, pak dvakrát po dvou.

Dobře už tak zná cestu na disciplinární komisi Pražského fotbalového svazu. „Kromě toho prvního vyloučení jsem na disciplinárce byl, abych podal vysvětlení. Cítil jsem se totiž potrestaný neoprávněně. Báľ jsem se, aby to nevypadalo, že jsem nějaký brutální hráč,“ vypráví Vajner. „Ale narážkám spoluhráčů se už stejně nevyhnu. Před zápasy se smějí a vypisují kursy, jestli dohrajú.“

Vyloučení? Přísná!

Čím se vůbec Vajner provinil? „Všechna vyloučení byla přísná. Lidé z okolí mi říkali, že kdyby byli rozhodčí mírnější, nemusel jsem dostat ani jednu kartu,“ tvrdí Vajner.

Pojďme si jeho vyloučení zrekapitulovat.

Karta č. 1: hned v prvním kole byl vyloučený proti Motorletu B. Ve 32. minutě fauloval v pokutovém území. „Toho hráče jsem se ani nedotkl, možná ho jen trochu přistrčil, ale rozhod-

MÁM VÍC KARET NEŽ ŘEPKA, ŘÍKÁ VAJNER

OBRÁNCE LOKO VLTAVÍNU B JE ZLÝM MUŽEM PŘEBORU. ZA PODZIM STIHL BÝT TŘIKRÁT VYLOUČENÝ

Jako mládežník dostal jednu červenou kartu v životě, po přechodu do mužů se ale stal z LUKÁŠE VAJNERA zlý muž Pražská teplařenská přeboru. Stoper týmu Loko Vltavín B dostal tři červené karty za půl roku! „Nechápu, jak je to možné, sám jsem z toho špatný,“ říká 24letý Vajner. „Nějak se to teď nakupilo.“

čí píslk penaltu. Pak se mi po zápase omlouval, že to na červenou asi nebylo,“ říká Vajner.

Karta č. 2: v osmém kole vedl Vltavín B na hřišti Libuše ještě pět minut před koncem 2:1, ale prohrál 2:3. To Vajnera hodně našťvalo. „Křikl jsem sprostě na spoluhráče, ale vypadalo to, že jsem nadával asistentovi rozhodčího, takže jsem byl zase vyloučený,“ vzpomíná na moment z poslední minuty zápasu.

Karta č. 3: poslední podzimní kolo Vajner také nedohrál. Na konci zápasu opět červená karta pro stopera Vltavínu. „V zápise bylo napsáno za úder loktem. Hráč se zvedal ze země, spíš se do mě naběhl,“ hájí se.

Ke třem červeným kartám je nutno připočítat i šest žlutých. „Takový výčet karet nemá ani Řepka. Tři červené

za půl roku, sám to pořád nechápu,“ pokračuje Vajner.

Už se poučil

Kvůli téhle nedisciplinovanosti už absolvoval i pohovor s trenérem Milanem Šafrem. „Jsem už poučený. Třeba ty žluté karty byly hodně za diskuse s rozhodčími, už se snažím být zticha. Když rozhodčí něco pískne, stejně to už nezmění. Když mluvíte, zapamatujte si vás,“ ví Vajner.

Jeho nevýhodou je také herní post. Jako stoper absolvuje spoustu soubojů, občas musí zachraňovat situace po chybách spoluhráčů. „Je logické, že mám jako stoper víc karet, ale tohle je opravdu moc. Přebor hraju první sezonu, je to pro mě nejvyšší soutěž. Ze začátku na mě působila trochu nervozita, teď už jsem se opravdu poučil.

Je to špatně vůči klubu a nepomáhá to ani mně,“ opakuje Vajner. „Doufám, že už jsem si všechny karty vybral a dohrajú sezonu bez vyloučení. Rozhodně nemám povahu nějakého zlého muže. Naopak: spoluhráči říkají, že do nás soupeři zajíždějí a my nic, že jsme moc hodní. Já mám přitom tři červené,“ usmívá se Vajner. „Nejsem zákeřný hráč, tuhle moji bilanci sám nechápu.“

Radim Trusina

Lukáš Vajner

Obránce Loko Vltavín B, 24 let S fotbalem začínal v Hloubětíně, hrál v Xaverově a následně v Troji. Před sezonou posílil Loko Vltavín B a hned v přeborové premiéře byl po 32 minutách vyloučený. „To byl nejhorší možný start v novém klubu, jaký jsem si mohl představit.“

Foto: Ondřej Hanuš

TRENÉR ŠAFR: NENÍ TO ZÁLUDNÝ HRÁČ

Tohle trenér Milan Šafr ještě nezažil: třikrát během podzimu nedohrál jeho tým zápas v plném počtu a vždycky přišel po vyloučení o stejného hráče Lukáše Vajnera. „Nedělal bych z toho žádnou senzaci, stalo se, vyřfkali jsme si to a věřím, že už se nic podobného nebude opakovat,“ říká kouč Vltavínu B.

Čím to, že stihl Vajner nasbírat už tři červené karty?

Je to shoda náhod. Roli hraje rozhodně fakt, že je Vajny stoper, to tomu napomáhá. Je ale pravda, že karty dostával i za nedisciplinovanost, slovní výpady k rozhodčímu, je to tak napůl. Rozhodně to není záludný fotbalista. Hraje důrazně, ale férově a čistě. Vyloučený byl za dva fauly, jednou za řeči. Doufám, že už si dá pozor. Patří totiž k hráčům, kteří mají občas problémy se udržet, je při zápasech nahecovanější. Lidé s touhle mentalitou těžko zvládají své emoce, hlavně když cítí křivdu.

Vy jste měl s Vajnerem pohovor, s touhle jeho bilancí asi nejste moc spokojen...

Každý trenér chce mít hráče připravené k zápasu, ale v tomhle případě to bohužel několikrát nešlo. Máme nějaký sazebník pokut, a všichni vědí, co zaplatí, když se nechají zbytečně napomínat. Snažíme se pracovat na tom, aby kluci nedostávali zbytečné karty

za nedisciplinovanost. Každý hráč je jiný. Někdo se s tím popasuje, někdo je emotivnější jako Vajny. Víc nemůžeme udělat, jen se o tom s klukama baví. Každé jeho vyloučení mělo úplně jiný příběh, nebyl to jeden soustavný problém. V posledním zápase proti Radotínu byla podle mého ta červená neférová. Něco unfair se tam semlelo ze strany domácích, vznikla strkanice a z toho pramenilo jeho vyloučení.

Našťval vás některým vyloučením?

Když je karta vydaná, už jen čekám na verdikt o výši trestu. Pak už to nemá cenu řešit. Hodnotím hráče podle výkonu a chyb, snažím se je vést k tomu, aby se to neopakovalo.

Sám Vajner tvrdí, že už se poučil. Věříte mu to?

Musím mu věřit. Nemyslím si, že už nikdy žádnou červenou kartu nedostane, ale teď si dává větší pozor. Je to podobné jako se zraněním: do určité doby se člověk hlídá, pak mu zase otřne.

Stoper béčka Vltavínu v akci

INZERCE

Fotbal zde zažil slavné časy.

Spojení fotbalu s tenisem se v Satalicích nevyhnete.

„Je to jednak samozřejmě dané věkem, ale taky nestihám tréninky. Takže hraju stopera, kde tolik nehrozí, že by do mě někdo kopal. To mě nebaví,“ hlásí Hogen. „Ale když prohráváme, tak chodím dopředu. Jenže pak je zase díra v obraně a dostáváme góly,“ doplňuje Janoušek.

Za hatricky neplati

Pozici nejlepšího střelce týmu už Hogen nedrží. Rád ji přenechal mladším. Teď prý září v týmu Filip Němec, který si připisuje za sezonu kolem čtyřiceti branek. „To ještě spousta šancí zahodil. Těží z toho, že mu Roman Hogen pošle pas přes půl hřiště,“ upozorňuje na silnou zbraň Satalic předseda klubu a Hogen přidává další zajímavost. „Němec dával tolik gólů, že jsme museli zrušit příspěvek za hatrick do kasy. Naopak tam něco dává, když nedá gól.“

I když se oba muži zastupující při povídání satalický fotbal často usmějí a jsou v pohodě, je jasné, že by se jim zamlouvalo, kdyby klub hrál ve vyšší soutěži. Jenže se potýká s nedostatkem či nekázní hráčů. „Stává se, že někteří hráči slíbí, že přijdou na zápas, a pak bez omůvky nedorazí. Stane se, že nám pro utkání vypadne třeba pět kluků. To musí být vidět. Takže prohrájeme utkání se soupeřem, kterému jsme třeba na podzim dali šest gólů a oni

si z nás v odvetě dělají legraci,“ rozčiluje Hogen. Proto si váží třeba pravého obránce Martina Malého. „To je náš robocop, on někdy skoro nemůže chodit, na obou nohách má bandáže, ale odehraje vám zápas na 200 procent. Nechá na place všechno,“ chválí předseda klubu fotbalistu. „Dospělo to dokonce tak daleko, že musel nastoupit jako střídající hráč i trenér Leon Kavala, kterému je osmapadesát. To je určitě nejstarší hráč,“ upozorňuje Janoušek. Hogen pak dodává další příklad, jak že to s klubovou docházkou na zápasy je: „Nejlepší docházku má můj táta. Ten je na každém zápase.“

Satalickým je jasné, že sen o postupu výš musejí odložit. „Musíme tuhle sezonu prostě dokopat. V plné síle by to bylo určitě lepší, ale v téhle situaci se nás na nějaké zápasy sejde tak jedenáct, a to je pak těžké. Ale v létě začneme znovu, máme předjednaný nějaké posily s panem Lapkou z Admiry i dalšího hráče,“ vzhlíží k budoucnosti s optimismem Hogen, i když přiznává, že přebor už si asi v satalickém dresu nezahraje.

Hogen syny nikam nehtlači

Předseda klubu pak nabízí i další úkol. Tím je rozšíření mládežnické základny klubu, kdy by Sataličtí chtěli mít výběry ve všech věkových kategoriích. Stejně jako pro další kluby je to ale složitý úkol. Pro mnohé děti v době

FOTBALISTKY, INTERNACIONÁLOVÉ, POLICISTÉ...

Satalická pýcha, to je sportovní areál zdejšího klubu. Kromě travnatého hřiště na fotbal, umělky i menšího víceúčelového hřiště zde najdete pěkné zázemí v podobě moderní budovy i osm antukových kurtů pro vyznavače tenisu.

Areál v Satalicích je víceúčelový...

„Chybí tu snad jen víceúčelová hala, jenže s tím nemůžeme nic dělat, protože není prostor,“ říká předseda satalického fotbalového klubu a správce celého Sportareálu, který funguje už čtvrtým rokem, Pavel Janoušek.

Fanoušek, který zašel do Satalic naposledy v době, kdy hrály fotbalovou divizi, by zdejší areál možná skoro nepoznal. Klub kvůli výrazné přestavbě dokonce na rok zmizel k sousedům do Víně. A i když jej v té sezoně stihl sestup, směrem do budoucna určitě nemusí litovat. V klubu fungují spolu pohromadě fotbalisté, tenisté a vyznavači nohejbalu.

Stejně jako další podobné oddíly řeší i v Satalicích nedostatek financí a snaží se je vydělat. „Od radnice dostáváme dotace na hráče do osmnácti

počítačů není fotbal rozhodně sportem číslo jedna. „Vzpomínám si, že jsem v deset ráno odešel a domů se vrátil v šest večer odřený od škváry. Teď aby někdy člověk děti na hřiště od počítače vyháněl, a to mají k dispozici umělku,“ mrzí Hogen. „Je to fakt, sám si pamatuji, jak na tom hřišti byli jako žáci Roman Hogen s bráčkou Pavlem skoro pořád. Tak se Romanovi všechno vrátilo, když si zahrál ligu i v zahraničí,“ poukazuje Janoušek.

Za Satalice také kopou oba synové Romana Hogen. Starší se prý úplně nepotatil, když už vyzkoušel v sestavě místa gólmána, útočníka a záložníka. Mladšímu to prý ale docela střílí. Že by ale proto syna díky svému jménu

protlačil do slavnějšího klubu kalibru Sparty či Slavie, to dělat nehodlá. „Ani mě to nenapadlo. Když je hráč dobrý, tak si vás tedy velký klub všimne taky, jako se to stalo mně,“ dodává Hogen, jenž věří, že se v příští sezoně dočká v Satalicích větší fotbalové radosti. Tu si klub nejspíš vychutná už letos v červnu, kdy hodlá oslavit osmdesát let své činnosti. „Rádi bychom, aby se zde uskutečnil fotbalový turnaj. O soupeřích se pořád ještě jedná. Zájem máme třeba o ligové ženy Sparty, starou gardu Střížkova a jeden tým z okolí. Rozdali bychom i nějaké pamětní plakety,“ vyhlíží slávu Janoušek.

René Machálek
- editor agentury Mediafax

tu jen dobře. Máme tady kuchaře, obrovského slávistu a ten nedá na Řepku dopustit. Navíc sem Tomáš Řepka přivedl i další hráče. Byl tu třeba Ondra Kušnlr nebo Bony Wilfried. Přišel i Jozef Chovanec,“ chválí stopera Janoušek. „A není to zkušenost jen z doby, kdy měl kemp. Tomáš Řepka tu byl třeba ve chvíli, kdy tu byli záčci Sezimova Ústí a on se jim půl hodiny podepisoval. Byl úplně v pohodě, trpělivý, prostě úplně jiný, než se píše v novinách.“

Prostor pro využili

Aby se zlepšilo hospodaření areálu, angažovalo nové vedení satalické radnice zkušeného činovníka Štěpána Philippa. „Ve sportovním areálu tehdy skončil jednatel, a protože se z doby mého působení ve Spartě znám se současným satalickým starostou Františkem Jenčíkem, který je mým kamarádem, tak jsem na nabídku kývl.“

(sks)

... na své si přijdou tenisté i zástupci jiných sportů.

STADION FC PRAGIS FV PLAST SATALICE

Název: Sportovní areál Satalice
Adresa: U Arborky 397, Praha 9-Satalice
Dopravní spojení: autobus 186 od metra trasy B (Černý Most) či (Rajská zahrada) do zastávky Sportareál Satalice, případně od metra Letňany autobusem 186 rovněž do zastávky Sportareál Satalice
do zastávky Sportareál Satalice
Výstavba: 2007
Počet hřišť v areálu: hlavní hřiště s travnatým povrchem, hřiště s umělým povrchem, menší hřiště s umělým povrchem
Kapacita: cca 2000 lidí

Za osmdesát let existence klubu toho v Satalicích stihli hodně. V kronikách jsou pečlivě zaznamenány schůzky vedení, ale zmínka o prvním mistrovském zápase schází. „Ústavující schůze klubu byla 8. srpna 1931 v osm hodin večer,“ pátá v historických análech současný předseda klubu Pavel Janoušek. „Kdy se tady hrál první oficiální zápas, to nevíme, ale zato nikdy nezapomenu, kdy jsem tu hrál poprvé já. Hráli jsme tu s Xaverovem a dostali jsme deset gólů,“ vzpomíná s úsměvem.

Proti Spartě, Slavii i vojákům Rudé armády

Přesto lze najít řadu zajímavých dat a informací. Hřiště Satalic třeba v roce 1944 otevřel duel s pražskou Spartou, v jejímž dresu zde k utkání vyběhl třeba Burger či Koželuh. Velké zápasy se na hřišti v Satalicích hrály v květnu 1945. To se domácí jedenáctce postavili fotbalisté Rudé armády (jedenáctka tankového oddílu), souhlas ke konání zápasu dal i tehdejší generál-plukovník Rybalko. Duel sledovala tisícovka diváků a Sataličtí se tehdy radovali z výhry. „Noviny tehdy psaly, že šlo o první mezinárodní zápas v ČSR po skončení druhé světové války. Máme dokonce originální plakát z té doby,“ vypráví nadšeně Janoušek.

Satalický tým působil většinou v nižších soutěžích, výš se začal drát v závěru devadesátých let minulého století. V roce 1997 postoupil do pražského přeboru a o pár let později dokonce

VZPOMÍNKY NA DIVIZI A SNY O PŘEBORU

SATALICKÝ KLUB SLAVÍ OSMDESÁTÉ FOTBALOVÉ NAROZENINY

První zmínky o fotbalových aktivitách v Satalicích se sice datují k roku 1919, kdy vznikl tehdejší SK Satalice, ale ten neměl se současným klubem nic společného a jeho činnost neměla významnějšího trvání. To klub, jenž začal fungovat pod názvem Sportovní sdružení Satalice, píše už osmdesát let svou historii. Poznal radosti z postupů a velkých zápasů, stejně jako bolestné pády do nižších soutěží. Momentálně hraje tým pod názvem FC Pragis FV Plast Satalice v pražské I. B třídě, a i když tajně sní o přeboru, zatím si musí nechat zajít chuť.

dosáhl na divizní metu, když postoupil z druhého místa. „Tehdy vyhrálo béčko Střížkova, ale výš nešlo. Druzí jsme skončili my a třetí rezervu Xaverova, byla to velká bitva,“ vzpomíná.

Právě v této době startovala největší éra satalického fotbalu. V klubu nastupovali exligisté Čabala, Medynský, Klíma či Hogen. Za rezervu a občas i v divizi hrál Daniel Mašek. Satalice pak s takovými hráči nehrály v divizi druhé housle a dokonce se praly o postup. „Hrál jsem ve Slavii, v Blšanech i venku a musím říct, že tady v Satalicích byla vynikající parta. Když lidi k sobě padnou, to se pak dělají výsledky,“ usmívá se při vzpomínce na ne-

dávná léta kanonýr Roman Hogen, jedna z největších postav satalického fotbalu. „V té době si u nás zahrála pohárový zápas i Slavia, dostali jsme hodně gólů, ale byl to svátek,“ přidává Janoušek.

Známého útočníka mrzelo, když si jej ze Satalic stáhly zpět Blšany. Po půlroce se vydal Hogen zpět, ale vedení klubu se tehdy rozhodlo divizi nepřihlásit. Kanonýr ale jako známý srdcař zůstal a v klubu hraje dál. Někdejší vyhlášený střelec, který za půl roku v divizi nasázel soupeřům devatenáct gólů, se ale už postupem času posunul z pozice hrotového hráče na místo stopera. Do útoku už vyrazí jen občas.

FC PRAGIS FV PLAST SATALICE

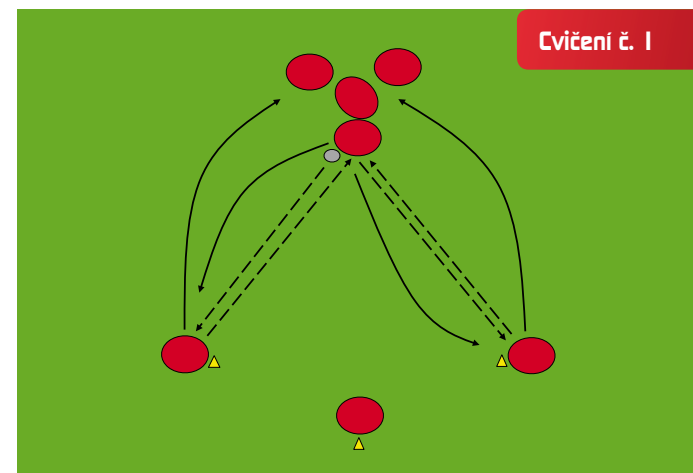
Založena: 1931
Vývoj názvu klubu: Sportovní sdružení Satalice, AFK Satalice, TJ Sokol Satalice, Tatra Satalice, FC Pragis Satalice, FC Pragis FV Plast Satalice
Úspěchy: start v divizi 2000/2001, pro sezonu 2005/2006 se tým do divize nepřihlásil
Soutěžnost: I. B třída
Počet týmů: tým mužů, mladší dorost, starší žáci, mladší žáci, starší přípravka, mladší přípravka

TRÉNINK

Pražský fotbalový speciál vám tentokrát přináší inspiraci do tréninkového cyklu ve chvíli, kdy vrcholí sezona. Po cvičeních zaměřených na souboje dva na jednoho nebo jeden na dva přinášíme další čtyři průpravné hry. Jedná se o akce, ve kterých se klade důraz na přihrávky z prvního doteku a s tím spojený vhodný výběr místa. Dvoustranu pro vás připravil JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), trenér divizního Vyšehradu a provozovatel stránek www.trenink.com.

Vysvětlivky: — pohyb hráče / - - - přihrávka / = zakončení, střelba / ~ vedení míče

Přihrávkový trojzubec

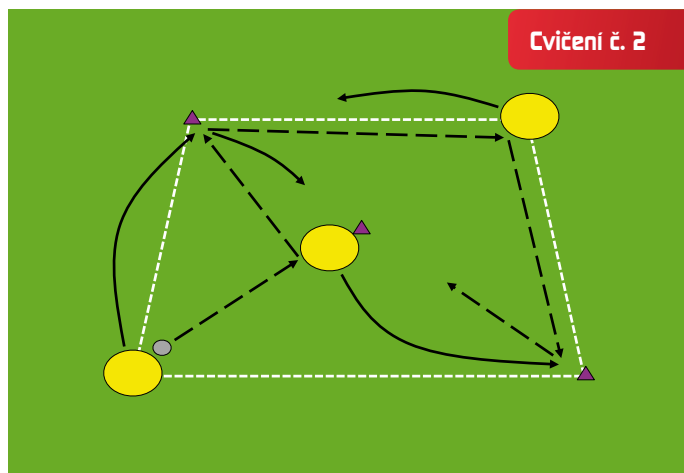
Cílem jednoduchého průpravného cvičení je, aby si nejmenší fotbalisti zopakovali v úvodu tréninkové jednotky přihrávání na krátkou a střední vzdálenost a současně se připravili na další zatížení. Cvičení je určeno pro nejmenší fotbalisty od přípravek po žáky, kteří si v úvodní nebo průpravné části tréninkové jednotky zopakují jednu ze základních individuálních herních činností - přihrávání, pokud možno na jeden dotek.

Popis průpravného cvičení:

- herním prostorem je obdélník 15 x 25 metrů
- kužely jsou rozestaveny do pomyslného trojzubce
- cvičení je určeno pro 5–10 hráčů
- na vrcholu trojzubce stojí vždy jeden hráč
- ostatní hráči stojí v zástupu
- první hráč zástupu má míč
- akci zahajuje hráč s míčem
- přihrává na libovolného hráče na vrcholu trojzubce
- po odehrání míče běží na jeho pozici
- hráč na vrcholu trojzubce prvním dotykem vrací na prvního hráče v zástupu a běží na poslední pozici v zástupu
- ten opět přihrává na libovolného hráče na vrcholu trojzubce
- cvičení se opakuje

Trenérské poznámky:

- hráči přihrávají svojí „slabší“ nohou
- hráči mají povinné dva doteky
- po odehrání míče hráči provádějí cvik běžecké abecedy
- po odehrání míče hráči trasu probíhají pozadu

Obíhačka na pětníku s přihrávkami

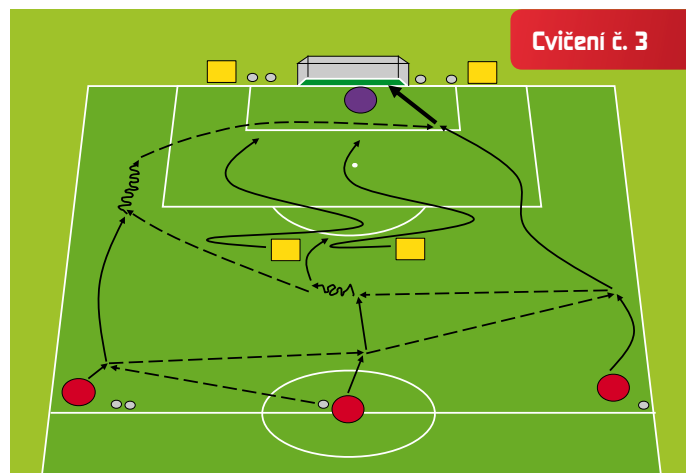
Cílem průpravného cvičení je naučit nejmenší hráče přesně a časovaně přihrát na spoluhráče ve vymezeném prostoru, a to vše za proměnlivých podmínek. Vedle přihrávání je cvičení zaměřeno na pohyb bez míče, správné načasování přihrávky, schopnost hráčů komunikovat a spolupracovat, předvídat vývoj kombinace a omezit přihrávání na jeden až dva doteky. Cvičení je určeno především nejmenším fotbalistům od předpřípravky až po starší žáky, starší věkové kategorie mohou cvičení zařadit do předzápasového tréninku nebo rozecvičení. Pro mládežnické týmy ho řadíme do úvodní, průpravné, ale i hlavní části tréninkové jednotky.

Popis průpravného cvičení:

- herním prostorem je čtverec o straně 15 metrů
- cvičení je určeno pro trojici hráčů (A, B, C)
- hráči jsou rozestaveni na diagonále čtverce
- dva vrcholy čtverce zůstávají volné
- hráč A má míč
- všichni hráči mají počet doteků omezený na jeden
- akci zahajuje hráč A přihrávkou na hráče B
- okamžitě po odehrání startuje k volnému kuželu před sebou
- hráč B prvním dotykem dává ke kuželu na hráče A
- po odehrání míče přebíhá hráč B k volnému kuželu
- hráč A na nové pozici přihrává na hráče C
- po odehrání předchozí přihrávky se přesouvá na střed
- hráč C prvním dotykem posouvá míč na hráče B
- hráč C se následně přesouvá
- hráč B přihrává na hráče A do středu
- cvičení stejným způsobem pokračuje
- cvičení probíhá:
  - a/ v předem stanoveném časovém limitu
  - b/ na určitý počet přihrávek
  - c/ pokud hráči kombinaci nepokazí

Trenérské poznámky:

- hráč ve středu má povolené dva doteky
- hráči mají povolený větší počet doteků (2, 3) – mladší věkové kategorie
- lze upravit velikost herního prostoru
- hráči přihrávají pouze „slabší“ nohou
- dbáme na koncentraci a spolupráci trojice hráčů

Příprava situace jedním dotykem a vyřešení 3:2

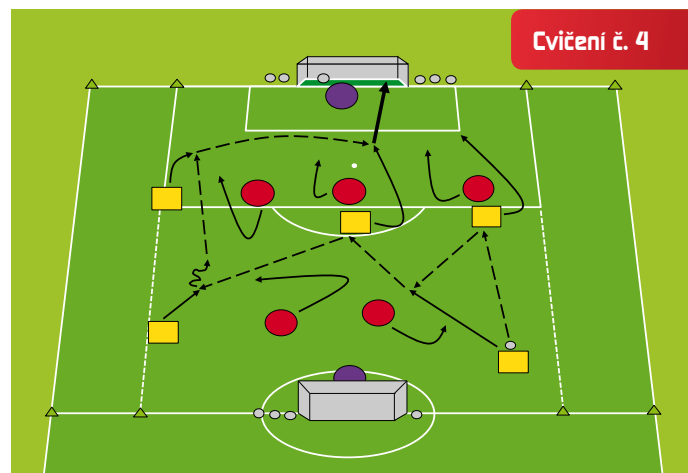
Cíle herního cvičení jsou pro útočící a bránící hráče rozdílné. Útočící hráči si přihrávkami na jeden dotek připravují výhodnou pozici pro úspěšné vyřešení a zakončení situace tři na dva (3:2). Bránící hráči reagují posuny a vykrýváním prostoru na jednodotekové přihrávky útočníků, ve chvíli, kdy hráči zahrají na více než jeden dotek, řeší normální situaci 3:2.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem cvičení je polovina hrací plochy
- na brankové čáře je postavena branka
- cvičení je určeno minimálně pro 11 a více hráčů:
  - a/ 1x brankář b/ 4x obránci c/ 6x útočníci
- základní postavení hráčů před akcí je následující:
  - a/ brankář chytá v brance
  - b/ dvojice obránců v pozici stoperů stojí před pokutovým územím
  - c/ trojice útočníků je rozestavena na polovině
- jeden z útočících hráčů má míč
- útočící hráči zaujímají akci přihrávkami na jeden dotek
- bránící hráči reagují na přihrávky posuny a vykrýváním prostoru
- útočící hráče přímo nenapadají
- útočníci si připravují výhodnou pozici pro zakončení situace 3:2
- vlastní řešení situace 3:2 začíná ve chvíli, kdy:
  - a/ jakýkoliv z útočících hráčů zahraje více než jeden dotek
  - b/ útočící hráči dostanou míč na úroveň půlkruhu před pokutovým územím
- akce končí vstřelením branky, autem, faulem nebo odebráním míče od obránců
- po skončení akce se vymění obránci i útočníci

Trenérské poznámky:

- tímto způsobem je možné řešit situaci 3:3
- útočníci si musejí přihrávat „slabší“ nohou
- útočníci zakončují pouze jedním dotekem
- cílem může být akci zakončovat po centru (přihrávce) z křídelních prostorů
- při menším počtu hráčů je třeba dodržovat intervaly zatížení a odpočinku

Hra 6 na 6 s brankáři – nabíječka

Cílem této průpravné hry je zlepšit u hráčů bez míče jejich výběr místa, samotný pohyb bez míče, čtení hry a předpokládat její vývoj, schopnost zapojit se do kombinace s omezeným počtem doteků a touto kombinací zrychlovat hru. Hráči s větším počtem povolených doteků se musejí zapojovat do hry a nabízet se svým spoluhráčům, kteří mají omezení. Hra není omezena věkovou kategorií, ale herní vyspělostí hráčů. Při horších předpokladech je třeba upravit pravidla. Hru je vhodné zařadit do hlavní nebo závěrečné části tréninkové jednotky.

Popis průpravné hry:

- hrací plocha má rozměry 35 x 45 m
- na koncových autových čarách jsou umístěny branky
- hra je určena pro:
  - a/ 10 hráčů do pole b/ 2 brankáře
- brankáři chytají v brankách a hrají pouze prvním dotykem
- týmy jsou barevně odlišené v poměru 5:5
- hráči v týmu mají čísla od 1 do 5
- hráči 1 a 2 mají počet doteků omezen na 3
- hráči 3 až 5 mají počet doteků omezen na 1(!)
- u obou týmů jsou dva hráči se 3 doteky, tři pouze s 1 dotekem
- úkolem hráčů se 3 doteky je podporovat hráče s 1 dotekem
- hráči se 3 doteky musejí hru organizovat a řídit
- úkolem týmu s míčem je vstřelit branku
- bránící tým se snaží míč odebrat soupeři a také vstřelit branku
- branku lze vstřelit pouze prvním dotykem
- interval zatížení je 2–4 minuty s dostatečným odpočinkem
- počet doporučených intervalů 4x–8x
- ideálním počtem je 5 intervalů, kdy se všichni hráči rovnoměrně vystřídají
- v následujícím intervalu se mění hráči se 3 doteky

Trenérské poznámky:

- libovolně lze změnit počet hráčů na 4:4, 5:5, 7:7 nebo 8:8
- hra se hraje bez brankářů
- 3 doteky má pouze 1 hráč
- branku mohou vstřelit pouze hráči s 1 dotekem
- brankáři nemají omezený počet doteků
- počty doteků se po intervalech nemění, trenér je určuje dle potřeby

Sbírat medaile i pískat, Erik stíhá obojí.

Eriku, cítíte se více jako judista, nebo rozhodčí?

Zatím se držím toho, že dokud mi bude sloužit zdraví, chtěl bych se judu věnovat vrcholově. Tím ovšem netvrdím, že by pozice rozhodčího byla na druhé koleji. Obojí jde v pohodě kombinovat a s výhledem do budoucna bych rád věnoval více času působení na trávnicku. Inspiraci mám odkud brát, na svazu je hodně lidí, kteří jako rozhodčí něco dokázali a v rámci seminářů nám předávají cenné zkušenosti.

Co obnáší zvládat obě aktivity?

Příznávám, že je to leckdy náročné. Ještě studuji, takže po škole mám každý den trénink a o víkendech fotbalové zápasy. Jako rozhodčí potřebuji být fyzicky připraven jak na soutěže mládeže, tak na dospělé a z juda mám myslím dokonalou kondici, takže jsou aktivity slušně propojené. I tak ale kromě školy, juda a pískání najdu čas už jen na přítelkyni. Jsem rád, že sama sportuje, a je proto tolerantní, jiná by možná tolik aktivit nezkoušela.

Proč jste si vybral zrovna judo?

Vzhledem k tomu, že ho dělám od čtyř let, je jasné, že jsem se sám nerozhodl. Mě i bratra k tomuto sportu přivedl otec a právě on nás u něj udržel. Nebýt jeho, dávno se judu nevěnujeme, protože časté myšlenky na konec byly hlavním tématem mého i bratrova dětství. Teď jsem tátovi vděčný, rozhodně bych s tímto sportem praštit nechtěl.

PÍSKAJÍCÍ JUDISTA

ERIK HLAVÁČEK JE TEPRVE JUNIORSKÝM MISTREM REPUBLIKY A REPREZENTANTEM ČR, NA TRÁVNÍKU ALE ŘÍDÍ I DOSPĚLÉ

Student, judista, fotbalový rozhodčí. Tím vším je v pouhých devatenácti letech ERIK HLAVÁČEK. Na žiňence tráví každý všední den a sbírá pravidelně republikové tituly, na trávnicku kromě žáčků pískal už i dospělá a na obchodní akademii se snaží bez zbytečných potíží dostudovat. Pro Pražský fotbalový speciál se rozvyprávěl mimo jiné o tom, jakou náhodou pronikl mezi „muže v černém“. „Jsem moc zvědavý, jak rozhovor zvládnou, doteď jsem něco podobného viděl jenom v televizi,“ přiznal hned na úvod. Zvládl ho...

„Účast na mistrovství světa nebo Evropy je reálná!“

Hlaváček reprezentuje Českou republiku na evropských i světových soutěžích.

Pochlubte se, jaký je výčet vašich úspěchů v tomto netradičním odvětví.

Určitě musím zmínit čtyři tituly mistra České republiky a tři tituly vicemistra. Samozřejmě je to od mládeže. Šampionát se koná každý rok, takže jsem vlastně posledních sedm let ve špičce a nechyběl jsem ve finále. Kromě toho se pravidelně účastním mezinárodních soutěží a mým nejlepším výsledkem je sedmé místo ze světového poháru v Praze.

Je ve vašem sportu silná konkurence?

Je rozhodně přijatelnější než v masovějších sportech. V mé váhové kategorii (nad 90 kg – pozn. red.) se republikového mistrovství účastní kolem dvaceti judistů.

Erik s domácím mazlíčkem

Kam se můžete jako zápasník dostat? Jste ještě junior a judo je olympijský sport...

Účast na mistrovství Evropy i světa je reálná. Přestože Česká republika není žádná judistická velmoc, šance opravdu existuje a není malá. S olympiádou je to horší, protože kritéria pro účast jsou o dost přísnější.

Co musíte udělat pro to, abyste se na velké akce dostal?

V první řadě musím vydržet zdravotně. Existuje celá řada zástupců mého sportu, kteří museli oželeť větší

deset v rámci jednotky. Pokud chci něco dokázat, musím vše odhodit poctivě. Úlevy si mohu vybrat jediné při zranění, jinak ne.

Umíte si představit konfrontaci s jiným bojovým uměním?

Zrovna tohle téma jsme nedávno řešili. Ale čistě s judem bych těžko uspěl v boji například s boxerem. Jedině že bych se mu dostal rychle k tělu, ale to vůbec není snadné. Viděl jsem však pár zápasů MMA (Mixed Martial Arts – pozn. red.), v nichž se v kleci střetávají právě zástupci

„Největší zbraní člověka je hlava.“

úspěchy poté, co jim tělo vypovědělo službu. V neustálém ohrožení jsou všechny klouby i svaly, přece jen jde o disciplínu, v níž musíte používat každou část těla. Musím to zaklepat, ale doposud jediným vážnějším zraněním byla u mě dvojitá fraktura palce u ruky, jinak se mi problémy vyhýbají. No a samozřejmě všechno je také věcí tréninku. Pokud se chci dostat na vysoké mety, nesmím polevit! To znamená, že sice můžu jít někam zapařit, ale pak si to musím odmakat. (směje se)

Jak konkrétně vypadá příprava vrcholového judisty?

Tréninky máme rozdělené. Technické mám v pondělí, středu a pátek a v rámci nich se pracuje i na kondici. V úterý a čtvrtek mám takzvané randorové tréninky, během nichž absolvuji cvičné zápasy. Je jich třeba

Musel jste judo někdy použít i v osobním životě?

Sám za sebe jsem ho nepoužil, ale párkrát se stalo, že jsem se někde

Poslední úlovek z juda – titul mistra republiky!

Zatímco v týdnu trénuje judo, o víkendech bere do úst pít alku.

na diskotéce snažil pomoci kamarádům a rozháněl potyčku. V rámci rozumných mezí se to povedlo. Musím si dávat pozor, protože kdyby se stalo nějaké neštěstí, vše by se u mě jako člověka, který dělá bojový sport, hodnotilo přísněji.

Znamená to, že i fotbalisté by si měli dvakrát rozmyslet, než se s vámi pustí do konfliktu?

Myslím si, že by se obecně neměl nikdo na nikoho povyšovat a v každé situaci by měl převážít zdravý rozum. Největší zbraní člověka je hlava, a tak není potřeba mluvit o tom, kdo by si měl dát pozor. (směje se)

Jak jste se vůbec dostal ke kariéře rozhodčího?

Nejsem typ člověka, který by plánoval na dlouho dopředu, ale spíše tím, kdo nad rozhodnutími moc nepřemýšlí. A stejně to bylo i s fotbalem. Ten jsem sice zkoušel kdysi na Vyšehradě, ale o závrtnou kariéru nešlo. Fotbal mě však zajímá odjakživa a sleduji ho, baví mě, tak jsem k němu přičichl i tímto způsobem. V patnácti letech jsem si prostě řekl, že by to mohlo být zajímavé, a začal zjišťovat, kde se dá pořídit licence. Pak jsem se v sídle PFS pod vedením pana Petříka zúčastnil pětíměsíčního kursu a na základě toho jsem se stal rozhodčím.

Splnila tato role, co jste očekával?

Nevěděl jsem přímo, do čeho jdu, ale můžu říct, že mě tato profese baví. A o to víc, že jsem si už zvy-

kl na fakt, že jde o nevděčnou práci. Získal jsem spoustu nových přátel, kontaktů a zjistil, že rozhodčí nemusí být za každou cenu „personou non grata“, ale klidně i váženou postavou.

Říkáte, že vás fotbal zajímá od malička, ale povězte, sledujete ho jako divák, nebo jako rozhodčí?!

To je věčné dilema! Už ve škole mladých rozhodčích nám pan Petřík říkal, ať si uvědomíme, že až začneme pískat, už nikdy fotbal neuvidíme jako diváci. A musím říci, že je to svatá pravda. Více než samotný zápas sleduji starší kolegy a snažím si od nich něco vzít. Zejména řešení složitějších situací.

Vidíte jejich chyby?

Určitě! A zvláště v televizi, kde sporné momenty pětkrát opakují.

Je pro vás pozice rozhodčího slušnou brigádou?

Vzhledem k tomu, že jsem studentem obchodní akademie, tak ano. Jde vlastně o můj jediný zdroj příjmu, který mi umožňuje chodit občas za zábavou. Samozřejmě ale nejde o žádný luxus, ten si možná mohou dovolit v první lize, ale já ne.

Kolik zápasů musíte za víkend odpískat, abyste si mohl někam vyrazit?

Nasazování rozhodčích samozřejmě nezáleží na mně, ale na tom, kdo nás deleguje. Já se dostanu na tři až šest zápasů, záleží hodně na tom, o jaké soutěže jde.

Lukáš Vrkoč

Pražané nastupují v roce 1935 na moskevském stadionu Dynama. Vlajky nesou brankáři – státní Karel Tichý z Kladna, městskou František Bárta z Čechie Karlín.

Napětí vyvrcholilo, když Josef Bican a fenomenální alžírský útočník přivedli na trávník mužstva Prahy a Paříže. Popravdě – od domácích se moc neočekávalo. Snad i proto, že v předválečných letech se vzdor tehdy vyššímu kursu našeho fotbalu v meziměstských střetnutích dařilo víc Pařížanům; naposledy je Pražané porazili roku 1924. A loňská měření sil? Naši sice na stadionu v Parku princů remizovali 1:1, ale jen díky velkému dni Karla Finka v brance. Však mu ty zázračné zákroky obratem vynesly angažmá v St. Etienne! Také mezinárodní výsledky nám proti Francouzům, kteří v té době patřili k nejlepším v Evropě, mnoho šancí nedávaly.

Předseda Středočeské župy fotbalové Jiří Pichler, funkcionář Unionu Žižkov, byl zároveň asociačním kapitánem čili stavitelem národního mužstva. Kdo jiný měl vybrat pražskou jedenáctku? Svůj úkol splnil na jedničku. Horák (Sparta) – Kocourek (Slavia), Senecký (Sparta) – A. Bradáč (Slavia), Jíra (Bohemians), Ludl – Kokštejn (oba Sparta), Plánický (Bohemians), Bican, Kopecký (oba Slavia) a Pešek (Bohemians) předvedli výkon, který patřil k tomu nejlepšimu, co bylo ve fotbalově neslaných nemastných prvních letech po osvobození na našich hřištích k vidění.

A co teprve výsledek! Nehrálo se ani pět minut, když Kopecký volným přímým kopem zavěsil míč pod břevno Crosslandovy branky! Stadion se rozbouřil a z nadšení už nevyšel. Prv-

PRAHA, DO TOHO!

NOVĚ VE SPECIÁLU: KAPITOLY Z HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU

Druhou dubnovou neděli roku 1947 bylo na Spartě vyprodáno do posledního lístečku. V časech, kdy většinu hlediště tvořila místa k stání, to znamenalo bezmála padesát tisíc diváků. A to se nehrálo ani ligové derby „S“, ani mezistátní utkání, většinu fanoušků přivedlo na Letnou přání vidět na vlastní oči „Černou perlu“, tak přezdívala celá Evropa brilantnímu technikovi a vyhlášenému střelci Alžíránovi Benu Barkovi. „*Kolik dá Horákovi gólů?*“ zněly titulky novin.

ní poločas, to byla pohádka, fotbalový sen! Francouzi hráli WM-systém, který českým týmům zatím moc neseděl. Bican a spol. však proti němu postavili chytrý ťukles podle staročeských not. Václav Jíra, budoucí generál našeho fotbalu, hrál vysunutý dopředu a neúnavně zásoboval útok přesnými míči. Ty pak Bican s dokonalým načarováním a centimetrovou přesností rozehrával do uliček. Celá jedenáctka pracovala stoprocentně, ale co předváděl Pepi se spoluhráči z levé strany útoku, přetřásaly pak fotbalové kuloáry ještě dlouhé týdny.

Hosté si ani neškrtli. Po první půli prohrávali už 0:5! „Černá perla“ zoufale a marně zkoušela, jak vyžrát na Bradáče a Kocourka. Po přestávce žlutočervení zvolnili, sem tam zahráli něco spíše pro galerii, a tak to nakonec

bylo „jen“ 6:1. Tři góly dal ještě ne dvacetiletý Jiří Pešek, dva Kopecký, ten poslední Kokštejn. „*Byl to zvlášť Vlasta Kopecký, který zahrál jako ve dnech své největší slávy,*“ napsal sportovní obrázkový týdeník Ruch. „*Vedle něho vyrostl Pešek ve skvělé křídlo a Bican se zasloužil o velkou většinu branek.*“ Jediným úspěchem zdrcených Pařížanů byl smolný vlastenec Seneckého...

Francouzi museli té neděle překousnout ještě jedno kruté pokoření. Druhá garnitura Prahy roznesla ve Štrasburku na kopačkách výběr města 8:0!

Premiéra v Pratru

První zápis do dlouhé listiny mezinárodních výsledků pražské reprezentace byl učiněn v sídelním městě habsburské monarchie ještě dávno před

zrozením Středočeské župy, dokonce i před vznikem Českého fotbalového svazu. Už na konci 19. století, 12. března 1899, hráli Pražané ve Vídni 2:2. Prvním z Bicanových předchůdců v roli kapitána městského výběru byla jiná slávistická legenda: Karel Freja, rovněž centrforvard. Z červenobílého týmu, který tehdy neměl v Praze vážného soupeře, bylo i všech devět dalších mužů v poli, jen brankář Prokop byl ze Sparty – ale nejspíš jen proto, že slávistický gólman Karel Vosátka (chytával pod pseudonymem Ženišek) se nemohl zájezdu zúčastnit.

Nejčastějším soupeřem pražského mužstva v letech do první světové války se ale stal tým Budapešti. K prvnímu z pětice utkání došlo 1. dubna 1906 na soupeřově půdě. V součtu jsme dvakrát remizovali, dvakrát pro-

hráli a pouze jediný mač (6. října 1907 na Slavii) přinesl opravdový úspěch. O výhru 5:2 se přičinila slávisticko-smíchovská kombinace; o střeleckou slávu se podělili borci, jejichž jména patří do pomyslné síně slávy českého fotbalu: Jan Košek (tři) a Josef Bělka. Od té doby až dodnes vedou znalci historie spor, zda se v té sérii opravdu jednalo o městské či o svazové reprezentace. Ale není hlavní, že se hrálo a padaly pěkné góly?

Díky velké četnosti vzájemných zápasů národních mužstev byly týmy Vídně a Budapešti nejčastějšími zahraničnímu soupeři Prahy i v éře první republiky. Stalo se pravidlem, že třeba v den, kdy v Praze došlo k utkání Československo – Rakousko, nastoupily proti sobě ve Vídni metropolitní týmy. Byla to vlastně střetnutí reprezentačních béčků, protože fotbalová síla se v té době ve všech třech státech jednoznačně koncentrovala do hlavních měst.

Výlet do neznáma

Největší akcí mužstva Prahy za celou dobu jeho působení na mezinárodním poli byl zájezd do SSSR v roce 1935. Hned poté, co byla v květnu podepsána spojenecká smlouva obou států, dorazilo do sídla župy na Koziřím náměstí pozvání k utkáním v tehdejším Leningradu, Moskvě a Kyjevě. Rusové chtěli vidět tým sestavený z obou „S“. Výbory obou klubů však s díky odmítly. Nemohly jinak, nicméně v totalitní éře se kolem tohoto rozhodnutí vyvojila spousta propagandistických lží. „Buržoazní vedení obou klubů i fotbalové asociace tak odhalilo svou pravou tvář,“ – a tak všelijak podobně, však máme takové bláboly dosud v živé paměti.

Všechno bylo úplně jinak. Především na zájezdu měla nemalý zájem nejen asociace, ale i ministerstvo za-

hraničí, a dokonce prezidentská kancelář. Ke dvojímu odmítnutí z Letné, kde tehdy sídlila i Slavia, došlo z ryze praktických – a velice rozumných – důvodů. Sovětská fotbalová federace nebyla členkou FIFA a tomu, kdo by se utkával s jejími mužstvy, mohl hrozit i zákaz mezinárodních styků. Něco takového nemohly vůdčí kluby našeho fotbalu riskovat. Případné distancování účastníků zájezdu (a kdo mohl takové rozhodnutí předem vyloučit?) by těžce postihly i národní mužstvo. A potom: oba termíny, které Moskva postupně nabídla, kolidovaly s vysoce prestižním a ekonomicky velmi přínosným Středoevropským pohárem, ve kterém se rudí i červenobílí rok co rok utkávali s nejvyššími rakouskými, maďarskými a italskými soupeři! Spartánek pak opravdu právě ve dnech zájezdu hráli (a vyhráli) pohárové finále s Ferencvárosem.

Nakonec odcestoval soubor složený z Kladna, Bohemians a karlínské Čechie. Na to, že Kladenští skončili v lize pátí a obě pražská mužstva z ní právě sestoupila, si vůbec nevedl zle, i když v tehdy fotbalově neznámé zemi narazil na nečekaně kvalitního soupeře. V Leningradě hrál 2:2, v Moskvě před 80 000 diváky na Dynamu (byl mezi nimi i diktátor Stalin, který jinak sportu příliš neholdoval) 3:3 – a v Kyjevě zvítězil 1:0. Pod hlavičkou města tam proti němu nastoupil reprezentační celek Ukrajiny, který těsně předtím v Paříži rozdrtil v té době slavný Red Star Olympique 6:1.

Vedle bohatého mezinárodního programu hrávalo mužstvo Prahy často po celé republice s reprezentacemi žup nebo jednotlivých měst – samozřejmě ve zcela jiném složení, které dávalo příležitost talentovaným borcům z menších klubů. To už je ale jiná historie... **Miloslav Jenšík**

Kapitáni Bican a Ben Barek vedou na Spartě týmy Prahy a Paříže k meziměstskému utkání.

Třígólový hrdina utkání s Paříží Jiří Pešek

DOBOVÉ STŘÍPKY

Žlutá a červená

Ve svých vrcholných letech oblíbená reprezentace Prahy žluté dresy s městským znakem, červené trenýrky a zpravidla modré stulpny. Před vznikem župy si ale musela pomáhat všelijak. Ke zmíněnému prvnímu utkání ve Vídni, které odehrála téměř kompletní Slavia, bylo nasnadě vypůjčit si její sešívané oděny. Později Pražané používali svazové dresy – před první světovou válkou bílé, v prvních letech samostatného státu červenobíle pruhované. První vlastní dres se zrodil roku 1925. Býl červený s podélným žlutým pruhem na hrudi, ve kterém byl uprostřed umístěn znak. Jeho autorem byl tehdejší předseda Středočeské župy Rudolf Henčíl.

Meřák v brance

Na zájezdu do SSSR hrál v mužstvu Prahy třeba i slavný kanonýr Josef Silný, účastník světového šampionátu r. 1934, který se po návratu z francouzského angažmá stal hráčem kloanů, nebo Karel Kolský, v budoucnu jeden z našich nejvýznamnějších trenérů. Největší popularitu tam ale sklízela jeho klubový spoluhráč z Kladna Karel Tichý. Zřejmě i proto, že ke všem třem utkáním vybíhal na hřiště jako první s československou vlajkou, ale hlavně pro svou postavu: měřil 188 centimetrů a v té době vážil 104 kilogramů. Přes svoji hmotnost si v brance počínal neobyčejně mrštně.

Pozvánka na Letnou

Jediným útočníkem Prahy, který se ve Štrasburku nezapsal mezi střelce, byl dvaadvacetiletý Ladislav Hlaváček z Kolína. Ale líbil se a spoluhráč Jaroslav Cejp na něj po návratu upozornil spartánské činovníky. Už se zdálo, že je ruka v rukávě, když se Hlaváček na jaře 1948 zčistajasna objevil v derby „S“ – jenže v sešíváném dresu! Výrazně přispěl ke slávistické výhře 3:0 a tři měsíce poté poprvé oblékl dres se lvíčkem na prsou.

Praha poráží Jugoslávii

Měsíc po triumfu nad Paříží přiletěli k mezistátnímu utkání Jihoslované, kteří nás v předcházejícím roce dvakrát porazili. Pan asociační udělal to nejrozumnější, co mohl: sáhl po osvědčené pražské sestavě. Protože se musel obejít bez obou spojů, které se mezitím zranily v ligových kláních, přizval Jana Řihu a Cejpa ze Sparty. A znovu to byl koncert! Vyhráli jsme 3:1 – i proto, že Karel Horák v nejkritičtější chvíli zlikvidoval penaltu obávaného kanonýra Stjepana Bobka. Neudělal mu to poprvé; dokonale vystihl jeho záměr už pár měsíců předtím při utkání Prahy s Bělehradem (1:2).

PŘÍŠTĚ

JAK PŘIŠLA NA SVĚT ŽUPA

Sekání trávy je Dominikovou nejčastější činností.

Správa a údržba nemovitostí je činností, pod níž si člověk může představit leccos. Přitom výčet úkonů spadajících pod dlouhý název zase tak složitý není. „Na starosti máme baráky, garáže i jejich okolí a parky. To znamená, že se věnujeme jejich údržbě, ať jde o úklid nebo třeba o péči o zeleň,“ shrnuje Dominik Jánoš dění ve firmě, v níž pracuje a v jejíž „výjezdové jednotce“ je prý hodným šéfem. „To mám po rodičích i babičce s dědou,“ tvrdí.

Podrobnější pohled na zmíněnou péči o zeleň už je zajímavější. Nejde totiž jen o sekání trávníků kolem domů a v parcích, ale na zakázku leckdy i o jejich pokládání přesně na míru. A to je práce, která hráče Slavoj Vyšehrad z mozaiky tvořící jeho zaměstnání baví nejvíce. „Nejdřív jsem vůbec nevěděl, o co jde, ale brzy jsem vše okoukal od kolegů a zjistil, že nic těžkého to není. Líbí se mi, že je vidět výsledek a nová travinka se podobá té na fotbalovém hřišti, k němuž mám pořád nejbližší,“ směje se a vzápětí vyhrkne, co že je pro něj naopak činností neoblíbenou: „Mytí oken!“

Šíkula po látvovi

Mimo to musí občas ve chvílích, kdy šéfovi vypadnou náhle lidé, provádět i zednické a lakýrnické práce. „To mi ale nevádí, od táty a dědy jsem se hodně naučil a tady ve firmě už také,“ nedělá si těžkou hlavu, že by něco neuměl. Aktuální zaměstnání je pro něho zajímavé také v tom, že má

OD SEKAČKY DO LIGY?

DOMINIK JÁNOŠ SE AKTUÁLNĚ MÍSTO FOTBALU ŽIVÍ JAKO SPRÁVCE A ÚDRŽBÁŘ NEMOVITOSTÍ A RÁD BY NAPRAVIL TEENAGERSKÉ CHYBY

Je libo posekat nebo položit trávník, cokoli nalakovat nebo třeba umýt okna? Pak je tu hráč Slavoj Vyšehrad DOMINIK JÁNOŠ, pro něhož jsou zmíněné činnosti každodenním chlebem. „Baví mě dělat rukama a hodně jsem se toho ve firmě už naučil,“ říká třídvacetiletý mladík, který by ovšem rád vydělával peníze na obživu na jiném trávníku – fotbalovém.

pracovní dobu od osmi do čtyř do půl páté, a tedy v pohodě stíhá veškeré tréninky a zápasy svého klubu. Během výkonu práce se pohybuje převážně v Praze 10, ale občas zavítá i jinam. „Třeba v Dejvicích jsme na zakázku dělali komplet zahradu, ale jinak bych asi opravdu mohl nakreslit mapu desítky, když ji máme tak proježděnou,“ směje se Dominik Jánoš.

Zkušenosti se sekačkou, pokládání trávníku, ale i další činnosti jistě jednou zúročí i coby hlava rodiny, ale teď si ještě užívá komfortu poskytovaném maminkou a novou partnerkou. „Například ta neoblíbená okna jsem doma nikdy nemyl. A přestože jsem vyučený kuchař, tak ani nevařím. O to se taky stará mamka, nebo teď i přítelkyně,“ culí se pomalu až stydlivě třidvácet-

letý muž, který dva roky pracoval v kavárně, ale to ho stejně jako vaření také nebavilo. „Radši se budu živit rukama, to mi jde líp. Anebo ještě lépe fotbalem,“ zdůrazňuje, že slibná kariéra zřejmě není u konce.

Živit se fotbalem

V zimě se o Dominika zajímal slovenský druholigový klub, ale jelikož už byl dohodnut na angažmá na Vyšehradě, putoval doopravdy tam a nyní hraje divizi. Jeho mladší bratr Adam přitom nastupuje ve druhé lize za Spartu B. „Bráchovi určitě nezavídím a naopak mu fandím. Dobře totiž vím, že jsem si kariéru pokazil sám. Proč? Nedával jsem fotbalu sto procent a chodil raději po diskotékách,“ přiznává, co ho zabrzdlilo v nadějném rozletu.

Z jeho slov je cítit, že si uvědomil, jak se má chovat, a že se chce porvat o šanci kariéru profesionálního fotbalisty zachránit. Však ho stejně jako Adama kontroluje máma. Aby po flámu nepřišel do práce? Neexistuje! Stejně tak řádění po večerech před zápasy v lákavých pražských podnicích. „Musíme být oba v deset v posteli, abychom byli na hřišti fit,“ tvrdí Jánoš, jehož tragicky zesnulý otec, bývalý ligový brankář mj. Slavie,

Dominik Jánoš

Věk: 23
Povolání: správa a údržba objektů
Klub: FK Slavoj Vyšehrad
Pozice: útočník

Foto: Ondřej Hanuš

Peníze Jánoš vydělává i jako fotbalista.

Jablonce a Příbrami, chtěl mít z obou synů fotbalisty. Třeba se jeho dávný sen ještě splní, když už oba synové pochopili, co je to zodpovědnost.

„Vše je hlavně o pili, ale také o manažerech. Mně teď pomáhá Radek Hromádka, který s tátou dříve hrával v Jablonci, tak uvidíme, co bude v létě. Třeba se ještě dostanu někam výš, klidně do ligy. Zase tak starý nejsem,“ plánuje Dominik resuscitaci fotbalového života. Živit se fotbalem by si opravdu hodně přál, vždyť jako malý ani nechodil do školky, ale s Jánošem seniorem každý den jezdil

Dolít benzin a může se vyrazit...

Co dělají hráči FK Slavoj Vyšehrad mimo trávník

BRANKÁŘI

Martin Blažek student
Daniel Hlubuček student
Petr Višek manager
v pojišťovnictví

OBRÁNCI

Štěpán Bambula student
Lukáš Budějský spolumajitel autobazaru
Kamil Černý student
Miroslav Hendrych v duchotechnika
Peter Horkavý obchodní zástupce
Lukáš Chlumský spolumajitel autopravy
Jaroslav Ramba student

ZÁLOŽNÍCI

Jakub Frohna řidič
Petr Kujal student
Roman Letko student
Tomáš Nosek student
Tomáš Pechar dekoratér
Martin Valášek student

ÚTOČNÍCI

Jiří Bošanský hasič
Dominik Jánoš správa a údržba objektů
Tomáš Kavka číšník
Jaroslav Kroh student
Dalibor Slezák fotbalový trenér

TRENÉŘI

Jiří Formánek geodet
Tomáš Zmatlík podnikatel

PÉČE O TRÁVNÍK

ČERVEN

Sezona vrcholí a provozovatelé hřišť by pomalu měli střídat prostředky na péči o trávník po jejím skončení – v ČERVNU.

Dosévání

Počasí a náslahy

V červnu je v Praze průměrná teplota mezi sedmnácti a osmnácti stupni Celsia, srážky 64mm a sluneční svit 244 hodin a v průběhu měsíce ještě stále probíhá tvorba odnožovacích pupenů, narůstají odnože a dále dochází k tvorbě podzemních výběžků a růstu kořenového systému.

V této době je velice důležité, aby nedošlo vlivem vyšších teplot k předčasnému přerušení tohoto procesu, proto je nutné udržovat půdu ve vlhkém stavu dobře hnojenou (pokud možno provzdušněnou) a také co nejdříve po skončení herní sezony přistoupit k regeneraci hřiště.

Jak se starat

Regenerace by měla spočívat ve vyčesání trávníku, což je velice účinné v boji proti plevelné lipnici roční. Dále pak v celoplošném dosetí kvalitním osivem, rozhozením 150 kg hnojiva NPK, po kterém by mělo pokud možno dojít k zapískování celé plochy křemičitým pískem (cca 30 tunami) a následnému zatažení pisku ocelovou sítí. V případě nadměrného utužení půdy je dobré provedení uvolnění dutými hroty do hloubky až 10 cm. Vytlačené válečky hlíny je nutné z trávníku odstranit sběračem nebo ihned v průběhu provádění aerifikace rozvláčet ostrou ocelovou sítí. Doporučuje se také provést provzdušnění plnými hroty až do hloubky 20 až 25 cm. Brankoviště a další holá místa hřiště je lepší vydmovat, protože dosetá místa se v podstatě ihned znovu vyšlapou.

Hřiště by po regeneraci mělo být minimálně měsíc bez sportovní zátěže. Koncem června je ještě možné rozhodit 150 kg LAV 27. Závlahu provádíme častěji, z důvodu dosetí trávníku musíme udržet trvalou vlhkost půdy. Kosení provádíme po sedmi až deseti dnech od dosetí na výšku 4 cm sekačkou s ostrými noži. Doporučený červnový provoz hřiště je podle stavu trávníku mezi 42 až 55 hodinami. (luk)

... trávu je ale potřeba také pravidelně vysypávat!

Foto: archiv

BITVU O KRÁLE STŘELCŮ PŘEBORU VEDE KANONÝR NA MATEŘSKÉ

Bitvy na ostří nože zuří v přeboru a nejde jen o postup. Napínavý je i boj o nejlepšího střelce nejvyšší pražské soutěže. Sedm kol před koncem přeboru tam měl navrch kanonýr Újezdu nad Lesy Jan Frýda se šestnácti zásahy, o dva góly za ním pak byl David Čejka z Čechie Uhřetěves. „Přítelkyně říká, abych tu cenu vyhrál pro ni a dceru. Jako cena je tam nějaký zájezd,“ směje se šestadvacetiletý Frýda. „Odměna by samozřejmě neminula ani spoluhráče,“ dodává.

Kvůli výhře v soutěži střelců ale nehodlá měnit svůj herní styl ani si přidávat v tréninku, což by ale měl, jak sám přiznává. „Hrát budu stejně, nechci být nějaký hamták. Ale trénovat bych víc měl, jenže jsem na mateřské a přítelkyně bývá dlouho v práci, takže s tím nic nenadělám. I trenér to musel vzít,“ krčí rameny Frýda. Kolik branek bude stačit na triumf v soutěži, to netuší, sám má ale představu, jak by měla vypadat jeho střelecká vizitka. „Chtělo by to, abych dal do konce soutěže v každém zápase gól.“

Jednoduchou situaci ale mít nebude, protože mu na záda bude dýchat střelec Čechie Uhřetěves Čejka. Ten na jaře dokonce neodehrál všechny zápasy, ale i tak je mezi elitními střelci. „Davidovi se trošku nedařilo, tak jsem ho na chvíli posadil. Teď je ale Čejda zpátky v plné síle a určitě do konce sezony nějaké góly přidá. Měli bychom radost, kdyby tu soutěž kanonýrů vyhrál,“ prohlašuje trenér Čechie Uhřetěves Petr Königsmark.

JAROLÍM VYMĚNIL METEOR ZA ŘÍM, CHCE MÍT Z FOTBALU RADOST

Fotbalisté Meteoru jsou v klidném středu tabulky a divizní skupinu B dohrávají bez nervů spojených s bojem o udržení. Právě v takové situaci tým opustil zkušený trenér Josef Jarolím. Za všechno mohly porážky s celky Jiren (0:4) a Roudnice (0:5). „Tým byl zachráněný a po těchto zápasech jsem si řekl, že toho mám dost. Nemohl jsem se dívat na to, co na hřišti předvádějí rozhodčí. Přišel jsem po utkání s Roudnicí do kabiny a někteří kluci měli slzy na krajíčku.

Už to zkrátka ve mně přeteklo. Tak jsem zašel za šéfem Meteoru a poděkoval mu za spolupráci. Rozešli jsme se s panem Volfem přátelsky,“ zhodnotil svůj trenérský konec u libeňského divizního celku bývalý fotbalista prvoligové Sparty.

Svoji budoucnost v roli trenéra nedokáže momentálně odhadnout. „Odpočinu si a uvidím. Buď někdo zavolá, nebo nezavolá. Tahle práce není na zbohatnutí. Nejšťastnější je teď moje žena, že se jí můžu věnovat. Vyznali jsme na pár dní i do Říma,“ konstatoval Jarolím, jenž bez fotbalu ale nezůstal. „Jsem fotbalový fanatik a pořád hraju okresní přebor za Třebovli. Zatrénuji si, zahraji pro radost, chodí na nás tři stovky lidí. To mě moc baví,“ doplnil Jarolím. Tým Meteoru pro zbytek sezony převzal jako hlavní trenér František Mysliveček, jenž byl do té doby Jarolímovým asistentem.

BOHEMIANS PRAHA PRVNÍ DRUHO LIGOVÝ MEČ BOL NEVYUŽILI

Osmdesát kol před koncem České fotbalové ligy měli fotbalisté Bohemians Praha první šanci získat jistotu postupu do druhé ligy, leč na půdě rezervy Mladé Boleslavi prohráli 0:2 a na definitivu si musejí ještě počkat. „Každá porážka mrzí, chtěli jsme mít jistý postup co nejdříve. Ale nic to nemění na tom, že už bychom tak velký náskok promrhat neměli,“ přiznal Jaromír Jindráček, trenér střížkovských „klokanů“ povinnost vybojovat postup do druhé ligy.

Sedm zápasů před koncem sezony měl lídr třetí ligy náskok před druhou Mladou Boleslaví B plných osmnáct bodů. Ohlížet na soupeře se Pražané nemusejí v případě, že uhrají ve zbytku sezony další čtyři body. Může samozřejmě při klopýtání dalších elitních týmů ČFL nastat i varianta, že už nemusejí uhrát ani bod a stejně budou slavit. „Sice se nám rozpadla stoperská dvojice, protože si Studík utrl achilovku a Penc pyká za vyloučení, ale věřím, že to zvládneme. Nepřipouštím si jinou variantu,“ hlásí Jindráček. „Protože ale máme horší vzájemné zápasy, tak si na další postupovou šanci musíme minimálně jedno kolo počkat. Šampaňské ale s sebou stejně nevozíme. Nechceme nic zakřiknout,“ dodává kouč.

Ten už se pomalu rozhlíží po případných posilách pro druhou ligu. „Přijít by měli tak čtyři hráči, a to mladší. Co se týče domácího prostředí, tak bychom chtěli hrát na Střížkově. Poslední domácí zápasy si budeme předehrávat, a hned jak skončíme, tak začnou stavební úpravy,“ doplnil trenér Bohemians Praha. (sks)

Foto: Pavel Slaviček

Čím se živíte v běžném životě?

Vždy jsem pracoval v oborech kolem dopravy ve státní i nestátní organizaci. V současné době pracuji ve státní správě opět v oboru dopravy, kdy je má pracovní doba pouze od pondělí do pátku, tudíž víkendy mám volné a mohu bez problémů využít tento „volný“ čas na fotbal, což u některých předešlých zaměstnání nebylo dosti možné.

Kdo je/byl nejsympatičtější hráč, kterého jste kdy pískal?

Osobně nerozlišuji hráče na sympatické nebo nesympatické. Na začátku každého utkání nastupuji na hřiště bez emocí a předem bez nějakých sympatií k jednotlivcům. Samozřejmě že mám v mysli některé hráče z minulých utkání, ale na tuto skutečnost opravdu nehledím. Ti ukáznění a slušní hráči opět zůstanou ukázněnými a slušnými a ti opační také. Pokud hráč nechce hrát fotbal a pouze se chová nesportovně a hrubě, jak fyzicky tak i verbálně, zůstane na hřišti stejný. Myslím, že většina patří k těm slušnějším. Jména si opravdu nepamatuji, myslím si, že k tomu ani není důvod.

Musí rozhodčí před zápasem striktně dodržovat životosprávu?

Dle mého názoru je věc životosprávy na každém samotném rozhodčím. Jistě jinak dodržuje svou životosprávu rozhodčí důchodového věku zařazený na listinu IV. třídy a jinak ligový rozhodčí. Některý rozhodčí nemusí mít problém s fyzickým fondem i po vydatném obědě a některý zase může mít problém vždy. Každý musí znát svou kondici a jistě není vhodné, aby měl rozhodčí pověst velmi špatné životosprávy.

Nabídl vám někdy někdo úplatek, když nebudete pískat „rovinu“?

Nejen ten, kdo se pohybuje kolem fotbalu, jistě ví, že se tyto věci děly, asi dějí a asi se také dít budou. Jistě jsem se s tímto jevem setkal. V takové situaci si musíte uvážít, jak se zachováte. Družstvo vás potřebuje po dobu fotbalového utkání a po jeho skončení se může tato skutečnost obrátit proti vám. Pokud někdo přijme úplatek, tak mu je vždy nabídnut od funkcionářů družstva a nikdy není tato iniciativa vedena ze směru od rozhodčích. Toto zmiňuji, jelikož jsem nikde v žádném rozhovoru s funkcionáři družstev v tomto měřítku nezaznamenal tuto otázku, zda někdy nabídl sami nebo některý z funkcionářů oddíl úplatek rozhodčím. Mnozí si myslí, že rozhodčí na naší úrovni berou velké finanční částky v podobě paušálů a také úplatky. Není ale nic těžkého zhlédnout internetové stránky odměn rozhodčích a každý může vidět, jaké výše odměn rozhodčích jsou za jakou soutěž. Opak je ale v dnešní době pravdou = pár korun za celoroční víkendy mimo

domov a rodinu na hřištích za každého počasí. A úplatky? V žádných pražských soutěžích nelze vykonávat funkci rozhodčího pro peníze, a kdo chce pískat pro peníze, musí prostě pískat jiné než pražské soutěže.

Co říkáte na působení ženských rozhodčích ve fotbale?

Ženy ve funkci rozhodčích fotbalu ano, ale v našich poměrech by myslím měly rozhodovat opět pouze ženské fotbal. Mně osobně to vůbec nevadí z hlediska rozhodování, ale vidím dění z hlediska chování všech zúčastněných osob na stadionu od hráčů, funkcionářů po diváky. V případě, že píská mužský fotbal rozhodčí žena, tak nadávky a urážky, které směřují na její účet, jsou až dosti nechutné. Tím nechci říci, že na rozhodčí muže nikdo nenadává, ale to je prostě jiné. Žena je stále něžné pohlaví. Každému, kdo nadává rozhodčímu, ať ženě či muži, bych dal píšťalku a ať si odpískají alespoň jedno utkání, aby věděli, o čem je skutečnost zvládnout 22 hráčů na hrací ploše a k tomu ještě náhradníky a funkcionáře za povzbuzování diváků. Ale k tomu totiž nemají odvahu, tu mají pouze z opačné strany mnohdy povzbuzení dávkou alkoholu, když si jdou zanádat na stadion a poté jdou takto odreagovaní a spokojeni domů.

VADÍ MI VULGARITA ROZHODČÍ PAVEL KOTLÁR V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

O korupci, o tykání a vykání, o náladě v české společnosti a mnohém dalším se tentokrát velmi zajímavě rozpovídal další z pražských rozhodčích PAVEL KOTLÁR.

Kdo je váš rozhodcovský vzor a proč?

Rozhodcovský vzor nemám. Jelikož jsem patriot, tak by mě velice potěšilo vidět v nějaké prestižní soutěži v televizním přenosu domácí české rozhodčí. Je mi jedno, kdo by to byl. Fandím prostě v této věci České republice obecně. Jak také vidíme v neprestížnějších zahraničních utkáních a také v domácích televizních přenosech, mohou rozhodčí nejvyšší kvality udělat chybu a naopak rozhodčí těch nejnižších soutěží může odpískat fotbalové utkání bez chyb. V dnešním moderním pojetí rychlého fotbalu je těžké postřehnout některé okamžiky. A ještě je vyhodnotit a následně o nich rozhodnout je někdy opravdu velice složité, až takřka nemožné. Rozhodčí je a stále bude „jen“ člověk, který také zákonitě může chybovat, ale každý hned za vším vidí úplatky. Osobně mi někdy připadá, že se lidé chodí dívat na fotbal na rozhodčí a ne na samotný fotbal. V případě bytí jedné chyby rozhodčího se tato skutečnost přetřásá a trestá samotný rozhodčí, ale v přípa-

Pavel Kotlár s přítelkyní

dě mnoha chyb hráčů se takto vůbec nediskutuje. Myslím, že se tato skutečnost vyskytuje pouze v naší společnosti. Většina chce vidět záporné věci před těmi kladnými.

Na jakém stadionu v Praze mají nejlepší párek a kátnýnu?

Tohle je asi nejzapeklitější otázka z Opravdu vám nemohu sdělit, kde mají nejlepší párek a kátnýnu na stadionech v Praze. Pokud jsou rozhodčí pozváni na občerstvení, není v žádném případě důležité, jaký mají párek nebo jídelniček kuchyně. Důležitá je pohoda po utkání i v případě, že domácí družstvo prohraje a nepanuje napjatá atmosféra. Občerstvení neodmítám, ale je zcela samozřejmě, že když mi někdo nadává a toto chování zákonitě může chybovat, ale každý hned za vším vidí úplatky. Osobně mi někdy připadá, že se lidé chodí dívat na fotbal na rozhodčí a ne na samotný fotbal. V případě bytí jedné chyby rozhodčího se tato skutečnost přetřásá a trestá samotný rozhodčí, ale v přípa-

Vadí vám, když vám na hřišti hráči tykají?

Tykání od hráčů mi nevadí. Někteří hráči rozhodčím tykají a někteří také vykají. Osobně nevidím rozdíl v případě, že bych se setkal v běžném životě s některým z hráčů a vykali bychom si, a z jakého důvodu bychom si na hrací ploše při fotbale měli tykat? Jiná věc je v případě, že se hráč a rozhodčí znají osobně z běžného života. Vadí mi, když mi tykají funkcionáři družstev na hrácké lavičce, myslím případy, kdy rozhodčí konverzuje v klidu a funkcionář na rozhodčího neurvale chrlí spousty vulgárností. Tito funkcionáři by přece měli být pro samotné hráče příkladem. Osobně vykám všem již od družstev dorostu. U mužů je to samozřejmostí. Netvrdím však, že mi také někdy to tyknutí neuvede. Žákům ještě tykám vzhledem k nízké věkové kategorii. (luk)

PŘÍŠTĚ

JAROSLAV MOUDRÝ

Foto: archiv P. Kotlára

K-1 Z LITVÍNOVA

S podobným zákrokem by se litvínovský fotbalista neztratil ani v ringu! Za takhle povedený „high kick“ by přišla pochvala jistě i od trenéra K-1, tedy umění sjednocujícím jednotlivé bojové styly. Na fotografii je zachycen faul na fotbalistu Přední Kopaniny Güntera Bittengela.

Foteno: během utkání divize B mezi FC Přední Kopanina a FK Litvínov Vyšehrad a FK Meteor Praha VIII.

Autor: Ladislav Pilař

SOUTĚŽ O MÍČ SELECT

Chcete něco vyhrát? Sledujete poctivě časopis Pražský fotbalový speciál? Pak máte opět šanci. Když správně odpovíte, která ZŠ vyhrála turnaj I. a II. tříd, a budete první správně tipující, získáte míč Select Stačí jen napsat mail s předmětem „soutěž“ a se správnou odpovědí na adresu PFSpecial@seznam.cz. A pak už jen doufat, že se právě na vás usměje štěstí...

Cena:
SELECT PRIMERA
– ručně šitý druhý nejvyšší míč v klubové sérii, jehož devizou je snadnější kontrola ve srovnání se standardními fotbalovými míči. Tento kus je jediný v České republice. Materiál FPUG 1800.

Vítěz z minulého čísla:
Antonín Řehoř

POMOZTE DÁL ROZVÍJET SPECIÁL!

Dotazy, náměty, požadavky. Cokoliv vás napadne a rádi byste v některém z dalších vydání Pražského fotbalového speciálu viděli, zašlete na mail PFSpecial@seznam.cz a my se na to podíváme... To znamená, že v redakci i s vedením PFS probereme došlé náměty a určitě zvážíme jejich zanesení do dalšího

ČASOPIS NA WEBU

Kompletní archiv Pražského fotbalového speciálu najdete na webu www.fotbalpraha.cz.

TESKAHOR SPOL. S.R.O.

TESKAHOR, spol. s.r.o.
Nepravdělná 288/11
Praha 10 - Štěrboholy
102 00

Výstavba, rekonstrukce a údržba přírodních travnatých ploch, hřišť a zahrad

Údržbu a obnovu přírodních travnatých ploch provádíme hlavně strojem Rapid Turf 200, který vykonává několik činností současně: setí, ukládání hnojiva do země, provzdušňování a vertikální prořezávání. Tyto operace provádí s vysokou efektivitou a přesností bez toho, aby narušil trávnik nebo jakoukoliv aktivitu na něm. Hra na trávníku může začít ihned po skončení práce. Výsledkem ošetření je hustý, luxusní travní koberec, odolný těžkému opotřebení. V případě zájmu provádíme pískování hrací plochy speciálním pískovačem a hloubkovou aerifikaci strojem Verti - Drain. Dále vyčesávání trávníků a chemické postřiky proti plevelům a na ochranu trávniku proti plísni a jiným chorobám.

**Odborná údržba umělých trávníků.
Čištění, dekomprese a doplňování granulátu.
Sportovní stavby na klíč.**

Pískovač Easy Spread

Postřikovač

Verti top

Zajišťujeme pokládku travních kobereců a realizaci kompletních zavlažovacích systémů.

Rapid Turf 200

Verti - Rake

Verti - Drain

Finančně výhodná varianta rekonstrukce!!!!
Rekonstrukce fotbalových trávníků lze provést využitím materiálu ze stávajícího povrchu plochy hřiště.

Kontaktní osoba:
Karel Horčík
tel.: +420 602 269 911
email: horcik_karel@volny.cz

Více informací naleznete na www.teskahor.cz

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

FootballMania

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// **NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!**

INFORMUJTE SE NA INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

// **NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:**

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / 170 00 / PRAHA 7

FootballMania

FOOTBALLMANIA, S.R.O.

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

WWW.FOOTBALLMANIA.CZ